

AUTORITÀ PER LE
GARANZIE NELLE
AGCOM COMUNICAZIONI
REGOLAZIONE

REZOLŪCIJA NR. 298/23/CONS

REGULAS PROJEKTS, KAS ĪSTENO 2021. GADA 8. NOVEMBRA TIESĪBU AKTA NR. 208 41. PANTA 9. PUNKTU PAR PROGRAMMĀM, LIETOTĀJA RADĪTIEM VIDEO VAI AUDIOVIZUĀLI KOMERCIĀLU SAZIŅU, KAS ADRESĒTA ITĀLIJAS SABIEDRĪBAI UN NODROŠINĀTA, IZMANTOJOT VIDEO KOPĪGOŠANAS PLATFORMU, KURAS NODROŠINĀTĀJS ATRODAS CITĀ DALĪBVALSTĪ

ĪESTĀDE

Padomes 2023. gada 22. novembra sanāksmē;

ŅEMOT VĒRĀ 1995. gada 14. novembra Likumu Nr. 481 “*Konkurences un komunālo pakalpojumu regulēšanas noteikumi. Komunālo pakalpojumu regulēšanas iestāžu izveide*”;

ŅEMOT VĒRĀ 1997. gada 31. jūlija Likumu Nr. 249 “*Komunikāciju regulatīvās iestādes izveide un noteikumi attiecībā uz telekomunikāciju un radiotelevīzijas sistēmām*”;

ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvu 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (turpmāk arī *E-komercijas direktīva* vai EK direktīva);

ŅEMOT VĒRĀ 2003. gada 9. aprīļa Likumdošanas dekrētu Nr. 70 “*Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū īstenošana*”, un jo īpaši tā 5. panta 2., 3. un 4. punktu;

ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 14. novembra Direktīvu (ES) 2018/1808, ar ko, ņemot vērā mainīgās tirgus realitātes, groza Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (*Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva*), (turpmāk AVMS direktīva);

ŅEMOT VĒRĀ jo īpaši Direktīvas (ES) 2018/1808 10. apsvērumu, saskaņā ar kuru “*Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas (“Tiesa”) judikatūru ir iespējams ierobežot Līgumā garantēto pakalpojumu sniegšanas brīvību, pamatojoties uz primāriem vispārējo sabiedrības interešu apsvērumiem, piemēram, augsta līmeņa patērētāju aizsardzību, ar noteikumu, ka šādi ierobežojumi ir pamatoti, samērīgi un nepieciešami. Tāpēc dalībvalstij vajadzētu būt iespējai veikt konkrētus pasākumus, lai*

nodrošinātu, ka tiek ievēroti tās patērētāju aizsardzības noteikumi, kas neattiecas uz jomām, kuras koordinē ar Direktīvu 2010/13/ES. Pasākumiem, ko dalībvalsts veic, lai īstenotu savu valsts patērētāju tiesību aizsardzības režīmu, tostarp attiecībā uz azartspēļu reklāmu, vajadzētu būt pamatotiem, samērīgiem ar sasniedzamo mērķi un nepieciešamiem, kā to prasa Tiesas judikatūra. Jebkurā gadījumā saņēmēja dalībvalsts nedrīkst veikt nekādus pasākumus, kas liegtu savā teritorijā retranslēt televīzijas raidījumus no citas dalībvalsts”.

ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Parlamenta un Padomes 2022. gada 19. oktobra Regulu (ES) 2022/2065 par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK (Digitālo pakalpojumu likums, turpmāk arī DPL), un jo īpaši tā 4., 5., 6., 8., 9., 10. un 85. pantu;

ŅEMOT VĒRĀ divpusējo sadarbības nolīgumu starp Eiropas Komisiju un Sakaru regulatīvo iestādi par Digitālo pakalpojumu akta piemērošanu, kas parakstīts 2023. gada 30. oktobrī;

ŅEMOT VĒRĀ 2023. gada 15. septembra Dekrētlikumu Nr. 123 “*Steidzami pasākumi, lai apkarotu jauniešu ciešanas, izglītības nabadzību un nepilngadīgo noziedzību, kā arī nepilngadīgo drošību digitālajā pasaulē*”, kas pārveidots, izdarot grozījumus ar 2023. gada 15. novembra Likumu Nr. 159 un jo īpaši ar 15. Pantu “*Digitālo pakalpojumu koordinatora iecelšana digitālo pakalpojumu regulas (ES) 2022/2065 īstenošanai*”;

IT ĪPAŠI NORĀDOT, ka saskaņā ar iepriekš minētās tiesību normas 15. panta 1. punktu “*Lai nodrošinātu tiesību efektivitāti un to pienākumu efektivitāti, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2022. gada 19. oktobra Regulā (ES) 2022/2065 par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu, kā arī saistīto uzraudzību un paredzēto mērķu sasniegšanu, tostarp attiecībā uz nepilngadīgo aizsardzību pret tiešsaistē pieejamu pornogrāfisku saturu, kā arī citu nelikumīgu vai citādi aizliegtu saturu, ko izplata tiešsaistes platformas vai citi starpniecības pakalpojumu sniedzēji, un lai palīdzētu definēt drošu digitālo vidi, Komunikāciju regulatīvo iestādi ieceļ par digitālo pakalpojumu koordinatoru Regulas (ES) 2022/2065 49. panta 2. punkta nozīmē*”;

ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2008/49/EK (“IMI regula”), un jo īpaši tā 29. pantu;

ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 9. septembra Direktīvu (ES) 2015/1535, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (kodifikācija) un jo īpaši tās 5. pantu;

ŅEMOT VĒRĀ 2021. gada 8. novembra Likumdošanas dekrētu Nr. 208 “Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 14. novembra Direktīvas (ES) 2018/1808, ar ko groza Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus attiecībā uz Konsolidēto aktu par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu, īstenošanu, ņemot vērā mainīgos tirgus apstākļus” (turpmāk “TUSMA” vai “Konsolidētais akts”), un jo īpaši tās pantus:

- 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts, kurā “*video koplietošanas platformas pakalpojums*” ir definēts kā “pakalpojums, kā definēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. un 57. pantā, ja pakalpojuma galvenais mērķis, tā nošķiramā daļa vai būtiskā funkcionalitāte ir tādu programmu, lietotāju veidotu video vai abu nodrošināšana, kas adresēti plašai sabiedrībai un par kuriem video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējam nav redakcionālas atbildības, lai informētu, izklaidētu vai izglītotu elektronisko komunikāciju tīklos saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvas 2002/21/EK 2. panta a) punktu un kuru organizāciju nosaka video koplietošanas platformas nodrošinātājs, tostarp ar automatizētiem līdzekļiem vai algoritmiem, jo īpaši demonstrējot, atzīmējot un nodrošinot turpinājumu”;
- *Konsolidētā akta 4. panta 1. punkts, ar ko nosaka, ka “1. Audiovizuālo mediju pakalpojumu, radio apraides un video koplietošanas platformas pakalpojumu sistēmas pamatprincipi ietver apraides plašsaziņas līdzekļu brīvības un plurālisma garantēšanu, ikvienas personas vārda brīvības aizsardzību, tostarp uzskatu brīvību un brīvību saņemt vai izplatīt informāciju vai idejas bez ierobežojumiem, vienlaikus respektējot cilvēka cieņu, nediskriminācijas principu un cīņu pret naida runu, informācijas objektivitāti, pilnīgumu, uzticamību un objektivitāti, autortiesību un intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību, atvērtību dažādiem politiskiem, sociāliem, kultūras un reliģiskiem uzskatiem un tendencēm, kā arī etniskās daudzveidības un kultūras, mākslas un vides mantojuma aizsardzību valsts un vietējā līmenī, vienlaikus ievērojot brīvības un tiesības, jo īpaši personas cieņu un personas datu aizsardzību, bērna labklājības, veselības un harmoniskas fiziskās, garīgās un morālās attīstības veicināšanu un aizsardzību, ko garantē Konstitūcija, Eiropas Savienības tiesības, Itālijas tiesību aktos spēkā esošie starptautiskie noteikumi, kā arī valsts un reģionālie tiesību akti.*
- 9. panta 1. punkts, saskaņā ar kuru “*Iestāde, pildot tai ar likumu uzticētos uzdevumus, nodrošina, ka tiek ievērotas personas pamattiesības komunikācijas jomā, tostarp izmantojot audiovizuālos vai radio mediju pakalpojumus. Iestāde īsteno savas pilnvaras objektīvi un pārredzami un saskaņā ar Direktīvas (ES) 2018/1808 mērķiem, jo īpaši attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu plurālismu, kultūras un valodu daudzveidību, patērētāju aizsardzību, pieejamību, nediskrimināciju, iekšējā tirgus pareizu darbību un godīgas konkurences veicināšanu.*”;
- 9. panta 2. punkts, saskaņā ar kuru “*Iestāde audiovizuālo un radio mediju pakalpojumu un video koplietošanas platformas pakalpojumu jomā īsteno pilnvaras,*

kas paredzētas šajā Konsolidētajā aktā, kā arī tās, kas jau ir piešķirtas ar citiem spēkā esošiem noteikumiem, pat ja tās nav iekļautas Konsolidētajā aktā, un jo īpaši pilnvaras, kas minētas 1990. gada 6. augusta Likumā Nr. 223, 1995. gada 14. novembra Likumā Nr. 481, 1997. gada 31. jūlija Likumā Nr. 249”;

- 41. panta 7. punkts, saskaņā ar kuru “Neskarot 2003. gada 9. aprīļa Leģislatīvā dekrēta Nr. 70 14.–17. pantu un neskarot iepriekšējo punktu noteikumus, ar Iestādes lēmumu var ierobežot tādu programmu, lietotāju veidotu video un audiovizuālu komercpaziņojumu brīvu apriti, kurus pārraida video koplietošanas platforma, kuras piegādātājs ir reģistrēts citā dalībvalstī un kas adresēts Itālijas sabiedrībai, saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Likumdošanas dekrēta Nr. 70 5. panta 2., 3. un 4. punktā 2003. gadā šādiem mērķiem: a) nepilngadīgo aizsardzība pret saturu, kas var nelabvēlīgi ietekmēt viņu fizisko, garīgo vai tikumisko attīstību saskaņā ar 38. panta 1. punktu; b) cīņa pret kūdīšanu uz rasu, seksuālu, reliģisku vai etnisku naidu un pret cilvēka cieņas aizskaršanu; c) patērētāju, tostarp ieguldītāju, aizsardzība saskaņā ar šo Konsolidēto aktu”;

- 41. panta 8. punkts, saskaņā ar kuru “[F] vai mērķis noteikt, vai programma, lietotāja veidots video vai audiovizuāls komercpaziņojums ir adresēts Itālijas sabiedrībai, tādi kritēriji kā, piemēram, izmantotā valoda, ievērojama kontaktu skaita iesaistīšana Itālijas teritorijā vai ieņēmumu gūšana Itālijā”;

NEMOT VĒRĀ 2000. gada Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pantu (Diskriminācijas aizliegums) un jo īpaši tā 1. punktu, saskaņā ar kuru “aizliedz jebkāda veida diskrimināciju dzimuma, rases, ādas krāsas, etniskās vai sociālās izcelsmes, ģenētisko īpatnību, valodas, reliģijas vai pārliecības, politisko vai jebkuru citu uzskatu, piederības nacionālajai minoritātei, īpašuma, izcelsmes, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ”;

NEMOT VĒRĀ 2000. gada Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 22. pantu (Kultūras, reliģijas un valodu daudzveidība), saskaņā ar kuru „Savienība respektē kultūru, reliģiju un valodu daudzveidību”;

NEMOT VĒRĀ Konstitūcijas 3. pantu, saskaņā ar kuru “Visiem pilsoņiem ir vienāda sociālā cieņa un viņi ir vienlīdzīgi likuma priekšā neatkarīgi no dzimuma, rases, valodas, reliģijas, politiskajiem uzskatiem, personiskajiem un sociālajiem apstākļiem. Republikas pienākums ir novērst ekonomiska un sociāla rakstura šķēršļus, kas, efektīvi ierobežojot pilsoņu brīvību un vienlīdzību, kavē cilvēka pilnīgu attīstību un visu darba ņēmēju efektīvu līdzdalību valsts politiskajā, ekonomiskajā un sociālajā organizācijā”;

NEMOT VĒRĀ Padomes 2008. gada 28. novembra Pamatlēmumu 2008/913/TI par krimināltiesību izmantošanu cīņā pret noteiktiem rasisma un ksenofobijas veidiem un izpausmēm, un 2017. gada 15. marta Direktīvu (ES) 2017/541 par terorisma

apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI;

ŅEMOT VĒRĀ ECRI 2015. gada 8. decembrī pieņemto Vispārējo politikas ieteikumu Nr. 15 (Eiropas Padomes Komisija pret rasismu un neiecietību) par naida runas apkarošanu, kurā valstis tiek mudinātas veikt konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu visu veidu etniskās diskriminācijas apkarošanu un izskaušanu saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, kas aizsargā cilvēktiesības;

ŅEMOT VĒRĀ Padomes 2008. gada 28. novembra Pamatlēmumu 2008/913/TI par krimināltiesību izmantošanu cīņā pret noteiktiem rasisma un ksenofobijas veidiem un izpausmēm;

ŅEMOT VĒRĀ Rīcības kodeksu cīņai pret nelikumīgiem naida runas veidiem tiešsaistē, ko Eiropas Komisija parakstīja 2016. gada 31. maijā;

ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai COM (2017) 555 “*Cīņa pret nelikumīgu saturu tiešsaistē. Ceļā uz tiešsaistes platformu atbildības palielināšanu*”;

ŅEMOT VĒRĀ “*Plašsaziņas līdzekļu un nepilngadīgo pašregulācijas kodeksu*”, ko Komisija apstiprināja 2002. gada 5. novembrī apraides sistēmas izveidei un ko 2002. gada 29. novembrī parakstīja raidorganizācijas un parakstītājas apvienības;

ŅEMOT VĒRĀ 2006. gada 22. novembra Lēmumu Nr. 165/06/CSP par “*Likums par personas pamattiesību, personas cieņas ievērošanu un nepilngadīgo pareizu fizisko, garīgo un morālo attīstību izklaides raidījumos*”;

ŅEMOT VĒRĀ 2007. gada 22. februāra Lēmumu Nr. 23/07/CSP “*Likums par personas pamattiesību ievērošanu un pornogrāfisku ainu raidījumu aizliegumu*”,

ŅEMOT VĒRĀ 2013. gada 3. maija Rezolūciju 51/13/CSP, kurā ir ietverti “*Noteikumi par tehniskajiem pasākumiem, kas jāpieņem, lai izslēgtu tādu raidījumu skatīšanos un klausīšanos, kurus piedāvā audiovizuālo mediju pakalpojumu sniedzēji pēc pieprasījuma un kuri var nopietni kaitēt viņu fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai saskaņā ar 34. pantu 2005. gada 31. jūlija Likumdošanas dekrētā Nr. 177, kas grozīts un papildināts it īpaši ar 2010. gada 15. marta Leģislatīvo dekrētu Nr. 44, kas grozīts ar 2012. gada 28. jūnija Leģislatīvo dekrētu Nr. 120*”;

ŅEMOT VĒRĀ Lēmumu Nr. 157/19/CONS, ar ko pieņem “*Regulu, ar ko paredz noteikumus par cilvēka cieņas un nediskriminācijas principa ievērošanu un naida runas apkarošanu*”;

ŅEMOT VĒRĀ 2023. gada 22. februāra Lēmumu Nr. 37/23/CONS par “Regulu par personas pamattiesību aizsardzību saskaņā ar 30. pantu 2021. gada 8. novembra Likumdošanas dekrētā Nr. 208 (Konsolidētais akts par audiovizuālo mediju pakalpojumiem)”;

ŅEMOT VĒRĀ 2023. gada 26. jūlija Lēmumu Nr. 194/23/CONS “Grozījumi tiesiskajā regulējumā strīdu izšķiršanas procedūrām starp lietotājiem un elektronisko sakaru operatoriem vai audiovizuālo mediju pakalpojumu sniedzējiem un TUSMA 42. panta 9. punkta īstenošanai attiecībā uz video koplietošanas platformām”;

ŅEMOT VĒRĀ 2023. gada 27. septembra Rezolūciju Nr. 224/23/CONS “Grozījumi Rezolūcijā Nr. 666/08/CONS par “Komunikāciju operatoru reģistra organizācijas un uzturēšanas noteikumiem”, kuru mērķis ir izveidot Itālijas jurisdikcijā esošo mediju pakalpojumu sniedzēju sarakstu, kā arī pagarināt termiņu Rezolūcijas Nr. 105/23/CONS 1. panta 5. punktā minētās procedūras pabeigšanai attiecībā uz daļu, kas attiecas uz pasta pakalpojumu sniedzēju, tostarp paku piegādes pakalpojumu sniedzēju, reģistrēšanu Komunikācijas operatoru reģistrā”;

ŅEMOT VĒRĀ 2012. gada 27. aprīļa Lēmumu Nr. 223/12/CONS “Jaunās regulas par Komunikāciju regulatīvās iestādes organizāciju un darbību pieņemšanu”, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 434/22/CONS;

ŅEMOT VĒRĀ 2019. gada 5. aprīļa Lēmumu Nr. 107/19/CONS Regula par apspriešanās procedūrām procedūrās, kas ir Iestādes kompetencē;

ŅEMOT VĒRĀ 2014. gada 29. jūlija Lēmumu Nr. 410/14/CONS par “Reglamentu par administratīvajiem sodiem un saistībām”, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 437/22/CONS;

ŅEMOT VĒRĀ 2023. gada 16. marta Lēmumu Nr. 76/23/CONS par “Sabiedriskās apspriešanas uzsākšanu par projektu regulai, ar ko īsteno 41. panta 9. punktu 2021. gada 8. novembra Likumdošanas dekrētā Nr. 208 par programmām, lietotāju veidotiem videoklipiem vai audiovizuāli komerciāliem paziņojumiem, kas adresēti Itālijas sabiedrībai un ko pārraida video koplietošanas platforma, kuras piegādātājs ir reģistrēts citā dalībvalstī”;

IT ĪPAŠI NORĀDOT, ka E-komercijas direktīvas 45.–48. apsvērumā ir precizēts, ka:

“(45) “Šajā direktīvā noteiktie starpniecības pakalpojumu sniedzēju atbildības ierobežojumi neietekmē iespēju izdot dažāda veida rīkojumus. Šādi rīkojumi jo īpaši var būt tiesu vai administratīvo iestāžu rīkojumi, kuros pieprasīts izbeigt vai novērst jebkādas pārkāpumus, tostarp izņemt nelikumīgu informāciju vai liegt tai piekļuvi.

(46) Lai gūtu labumu no atbildības ierobežojuma, informācijas sabiedrības pakalpojuma sniedzējam, kas sastāv no informācijas glabāšanas, iegūstot faktiskas zināšanas vai informētību par nelikumīgām darbībām, ir jārīkojas ātri, lai izņemtu attiecīgo informāciju vai liegtu tai piekļuvi. Izņemšana vai piekļuves liegšana ir jāveic, ievērojot vārda brīvības principu un procedūras, kas šim nolūkam noteiktas valsts līmenī. Šī direktīva neietekmē dalībvalstu iespēju noteikt īpašas prasības, kas jāizpilda ātri pirms informācijas izņemšanas vai atspējošanas.

(47) Dalībvalstīm ir liegts noteikt pakalpojumu sniedzējiem uzraudzības pienākumu tikai attiecībā uz vispārīga rakstura pienākumiem; tas neattiecas uz uzraudzības pienākumiem konkrētā gadījumā un jo īpaši neietekmē valsts iestāžu rīkojumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

(48) Šī direktīva neietekmē dalībvalstu iespēju pieprasīt pakalpojumu sniedzējiem, kuri mitina pakalpojumu saņēmēju sniegto informāciju, piemērot rūpības pienākumus, ko no viņiem var pamatot sagaidīt un kas ir precizēti valsts tiesību aktos, lai atklātu un novērstu noteiktus nelikumīgu darbību veidus.”;

IT ĪPAŠI NORĀDOT, ka Digitālo pakalpojumu tiesību akta 38. apsvērumā ir precizēts, ka:

“38. Uz rīkojumiem vēršties pret nelikumīgu saturu un sniegt informāciju attiecas Direktīvas 2000/31/EK 3. pantā paredzētie noteikumi, kas aizsargā tās dalībvalsts kompetenci, kurā ir reģistrēts adresāts pakalpojumu sniedzējs, un noteikumi, kas paredz iespējamās atkāpes no šīs kompetences atsevišķos gadījumos, tikai tad, ja ir izpildīti minētā panta nosacījumi. Tā kā attiecīgie rīkojumi attiecas attiecīgi uz konkrētiem nelikumīga satura un informācijas elementiem, ja tie ir adresēti citā dalībvalstī reģistrētiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, tie principā neierobežo šo pakalpojumu sniedzēju brīvību sniegt savus pakalpojumus pāri robežām. Tādēļ Direktīvas 2000/31/EK 3. pantā izklāstītos noteikumus, tostarp tos, kas attiecas uz nepieciešamību pamatot pasākumus, ar kuriem atkāpjas no tās dalībvalsts kompetences, kurā pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību, pamatojoties uz konkrētiem iemesliem, un attiecībā uz šādu pasākumu paziņošanu, nepiemēro attiecībā uz šiem rīkojumiem.”

ŅEMOT VĒRĀ arī to, ka Digitālo pakalpojumu tiesību akta 6. panta 4. punktā ir precizēts, ka: “Šis pants neskar tiesu vai administratīvas iestādes iespēju saskaņā ar dalībvalsts tiesību sistēmu pieprasīt pakalpojumu sniedzējam novērst vai izbeigt pārkāpumu.”

TĀ KĀ minētajam Lēmumam Nr. 76/23/CONS pievienoto noteikumu projektu saskaņā ar 2023. gada 19. aprīļa Direktīvas (ES) 2015/1535 5. pantu (sk. Nr. 107032) saskaņā ar 2023. gada 19. aprīļa Direktīvas (ES) 2015/1535 5. pantu paziņoja Eiropas Komisijai (turpmāk arī Komisija) Uzņēmējdarbības ministrijas un Itālijas Republikas Centrālā paziņojuma nodaļa. Konkrētāk, Komisija 2023. gada 12. maijā nosūtīja lūgumu

sniegt paskaidrojumus (sk. Nr. 128467 un turpmāko 2023. gada 15. maija papildinājumu Nr. 129255), uz kuru atbilde tika sniegta 2023. gada 25. maijā (atsauces Nr. 141380), kas nosūtīts 2023. gada 31. maijā, izmantojot iepriekš minēto centrālo paziņojumu vienību. Pamatojoties uz saņemtajām atsauksmēm, Komisija plānoja izdarīt dažus pārliedzinātos apsvērumus ar paziņojumu, kas saņemts 2023. gada 26. jūlijā (sk. Nr. 199894);

ŅEMOT VĒRĀ viedokļus, ko sabiedriskajā apspriešanā saņēma šādas ieinteresētās personas: Confindustria Radio TV (atsauces Nr. 134774, 2023. gada 19. maijs), Google Ireland Limited (turpmāk arī tikai Google) (atsauces Nr. 135451, 2023. gada 19. maijs), Meta Platforms Ireland Ltd — turpmāk arī tikai Meta) (atsauces Nr. 135845, 2023. gada 22. maijs) un U.Di.Con. A.P.S. – Unione Difesa Consumatori (atsauces Nr. 135846, 2023. gada 22. maijs);

ŅEMOT VĒRĀ piezīmes, ko uzklaušīšanas laikā izteica šādas ieinteresētās personas, kuras to pieprasīja: Google Ireland Limited 2023. gada 6. jūlijā un Meta Platforms Ireland Ltd. 2023. gada 7. jūlijā;

VEICOT Rezolūcijā Nr. 76/23/CONS paredzēto sabiedrisko apspriešanu;

jo īpaši ŅEMOT VĒRĀ šādus apsvērumus attiecībā uz Eiropas Komisijas komentāriem:

savā lūgumā sniegt paskaidrojumus, kas tika iesniegts pēc paziņojuma par regulas projektu, kas publicēts apspriešanai, Komisija lūdza precizēt, vai paziņotais projekts ir uzskatāms par valsts pasākumu, ar ko transponē E-komercijas direktīvas (Direktīva 2000/31/EK) 3. panta 5. punktu, un iemeslus, kas pamato nepieciešamību pieņemt atsevišķu procedūru attiecībā uz pakalpojumiem, kurus veido video koplietošanas platformas, kas izveidotas ārpus Itālijas teritorijas. Turklāt Komisija pieprasīja sniegt noteiktu papildu informāciju, tostarp valodu, kādā saskaņā ar paziņoto projektu notiks pārraide un saziņa starp platformas nodrošinātāju un Itālijas iestādēm, un paziņotā projekta 8. panta 1. punktā minēto kontaktpersonu, arī atsaucoties uz Regulas 2022/2065 (Digitālo pakalpojumu likums) 12. pantā minēto kontaktpunktu, vai, gluži pretēji, tas ir papildu pienākums platformas nodrošinātājam. Turklāt Komisija lūdza skaidrojumu par to, vai pētāmā satura identifikācija paziņotā projekta 8. panta nozīmē būtu jāsaprot kā tāda, kas ietver vai neietver precīzu URL (ja tāds ir), lai atvieglotu satura lokalizāciju, kā arī precizēja paziņotā projekta 9. panta 2. punktā minētos pasākumus, proti, satura dzēšanu un it īpaši to, ka Itālijas iestādes pieņem pasākumus, kas ietekmē arī satura pieejamību ārpus Itālijas teritorijas. Visbeidzot, Komisija lūdza precizēt, vai paziņotais projekts būtu jāinterpretē tādējādi, ka tas neliedz nosūtīt rīkojumus citiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem saskaņā ar Regulas 2022/2065 9. panta 4. punktu.

Atbildot uz iepriekš minēto papildu informācijas pieprasījumu, Iestāde norādīja, ka paziņotā regula ir uzskatāma par valsts pasākumu, ar ko, pamatojoties uz konsolidētā

teksta noteikumiem, īsteno E-komercijas direktīvas 3. pantā noteikto procedūru attiecībā uz video koplietošanas pakalpojumiem. Šajā ziņā Iestāde ir norādījusi, ka iepriekš minētā regula seko: 2003. gada Likumdošanas dekrēta Nr. 70 5. panta 2., 3. un 4. punktā paredzētajai procedūrai "saskaņā ar TUSMA 41. panta 7. punkta noteikumiem. It īpaši 2003. gada Leģislatīvā dekrēta Nr. 70 5. panta 2., 3. un 4. punktā minētie noteikumi daļēji transponē Direktīvas 3. panta 4. punkta un 5. punkta noteikumus.

Tādējādi AGCOM ir neatkarīga administratīva iestāde, kurai nav likumdošanas pilnvaru, bet gan sekundāras reglamentēšanas pilnvaras, un ar attiecīgo regulu bija paredzēts īstenot primāro tiesību normu (bijušais TUSMA 41. pants).

Attiecībā uz pieprasījumu sniegt papildu informāciju par paziņotās regulas 8. panta 1. punktā minēto kontaktpersonu Iestāde ir norādījusi, ka šis pasākums ir paredzēts, lai atvieglotu dialoga procesu ar VSP pakalpojumu sniedzējiem, un ka tas nav pienākums, bet gan tikai VSP pakalpojumu sniedzēju izvēles izmantošana, un ka tas var sakrist ar DPA 12. pantā noteikto skaitli. Arī saistībā ar paziņotās regulas 9. panta 2. punktā minētajiem pasākumiem Iestāde norādīja, ka tajā ir noteikta kārtība, kādā tiek ierobežota raidījumu, lietotāju veidotu video un audiovizuālo komerciālo paziņojumu aprīte, ko pārraida video koplietošanas platforma, kuras pakalpojumu sniedzējs ir reģistrēts citā dalībvalstī un ir paredzēts Itālijas sabiedrībai īpašiem tur definētiem mērķiem, un ka šis noteikums atbilst tādai pašai procedūrai, kas paredzēta e-komercijas dekrēta 5. panta 2. līdz 5. punktā. Šajā sakarā Iestāde atgādināja, ka kopš 2013. gada tā ir izveidojusi un īstenojusi līdzīgu procedūru, kuras mērķis ir konstatēt un izbeigt pārkāpumus elektronisko komunikāciju tīklu autortiesību aizsardzības jomā, īstenojot 2003. gada 9. aprīļa Leģislatīvā dekrēta Nr. 70 14., 15. un 16. pantu, ko reglamentē Regula, kas pieņemta ar Rezolūciju Nr. 680/13/CONS, par kuru Komisijai jau ir paziņots (paziņošanas procedūra 2013/0496/I). Tāpat arī attiecīgajā regulā steidzamos gadījumos Iestāde plāno tieši vērsties pie video koplietošanas platformas nodrošinātāja, uzdodot tam pieņemt jebkādus pasākumus, tostarp izņemšanu, kas ir piemēroti, lai liegtu Itālijas sabiedrībai piekļūt nelikumīgam saturam. Tāpēc tas ir tikai rīkojums, kas ierobežo (ģeobloķēšana) saturu, kas adresēts Itālijai un ko izplata VSP pakalpojumu sniedzējs, kurš veic uzņēmējdarbību citā Savienības dalībvalstī, un vietne netiek slēgta. Jāatzīmē arī, ka šis pasākums ir pamatots tajos pašos gadījumos, kas noteikti E-komercijas direktīvas 3. panta 1. punktā, un to uzskata par īpaši aizsargājamu (nepilngadīgu personu aizsardzība, patērētāja, tostarp ieguldītāja, aizsardzība un cīņa pret rasu, seksuālu, reliģisku vai etnisku naidu, kā arī pret personas cilvēka cieņas aizskaršanu).

Attiecībā uz valodu, kurā paredzēts veikt pārraidi un saziņu starp platformas nodrošinātāju un Itālijas iestādēm saskaņā ar paziņoto regulu, Iestāde ir precizējusi, ka piemērošanas metode visos administratīvajos aktos un pasākumos, ko Iestāde pieņēmusi, arī attiecībā uz struktūrām, kas nav reģistrētas Itālijā, bet piešķir savus pakalpojumus tur, ir itāliešu valodas izmantošana. Turklāt attiecībā uz programmas, lietotāja veidotā video vai audiovizuālā komerciālā paziņojuma identifikāciju

saskaņā ar paziņotās regulas 8. pantu Iestāde norādīja, ka tā neuzskata par lietderīgu norādīt precīzu URL, arī ņemot vērā neseno valsts judikatūru, ar nosacījumu, ka, ja iespējams, VSP pakalpojumu sniedzējam tiks sniegta savlaicīga saziņa. Jebkurā gadījumā Iestāde ir darījusi sevi pieejamu, lai grozītu regulu, lai varētu vieglāk identificēt noņemamo saturu.

Visbeidzot, Iestāde paskaidroja, ka paziņotā regula neliedz nosūtīt rīkojumus citiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem saskaņā ar Regulas 2022/2065 9. panta 4. punktu.

Komisija, ņemot vērā arī iegūto papildu informāciju, sniedza dažas pārliecinošas piezīmes par paziņoto regulas projektu. Vispirms tā atsaucās uz DPA regulu, ar ko izveido saskaņotu tiesisko regulējumu tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem attiecībā uz to pienākumiem vērsties pret nelikumīgu un kaitīgu saturu savos pakalpojumos. Šajā ziņā Komisija norādīja, ka tiešsaistes platformas ir viens no starpniecības pakalpojumiem DPA 3. panta i) punkta izpratnē un ka, ja tās atbilst AVMPD 1. panta 1. punkta aa) apakšpunktā, lasot to kopsakarā ar Komisijas 2020. gada jūlija pamatnostādnēm, noteiktajiem kritērijiem, šīs platformas arī būtu kvalificējas kā video koplietošanas platformas pakalpojumi saskaņā ar AVMPD. Tāpēc šādā situācijā būtu jāpiemēro gan AVMPD, gan Digitālo pakalpojumu tiesību akts.

Kopumā Komisija norāda, ka paziņoto regulu varētu novērtēt, ņemot vērā DPA noteikumus, jo tajā ir noteikta piemērojamā procedūra, lai ierobežotu tāda satura pieejamību, ko glabā video koplietošanas platformas pakalpojumi, kurus sniedz struktūras, kas veic uzņēmējdarbību citās dalībvalstīs, nevis Itālijā un piedāvā pārrobežu pakalpojumus Itālijas teritorijā.

Attiecībā uz sīkāku informāciju Komisija ņēma vērā informāciju, kas sniegta atbildē uz papildu informācijas pieprasījumu, un jo īpaši to, ka nav obligāti jāieceļ kontaktpunkts saskaņā ar paziņotās regulas 8. panta 1. punktu, kas pakalpojumu sniedzējam joprojām ir brīvprātīgs un var sakrist ar Digitālo pakalpojumu tiesību akta 12. pantā minēto kontaktpunktu. Tāpat Komisija ņēma vērā papildu paskaidrojumus par iespējamo rīkojumu ietekmi, kas izklāstīti paziņotajā projektā, kuri attiektos tikai uz pakalpojumu saņēmējiem Itālijas teritorijā. Komisija arī atzinīgi novērtēja precizējumu, ka paziņotais projekts neliedz nosūtīt rīkojumus citiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem saskaņā ar Digitālo pakalpojumu tiesību akta 9. panta 4. punktu.

Turklāt attiecībā uz to rīkojumu saturu, kas pieņemti saskaņā ar paziņoto regulu, attiecībā uz precīza URL ievietošanu nelikumīga satura identificēšanai un itāļu valodas izmantošanu, lai pārraidītu to pašu video koplietošanas platformas pakalpojumu sniedzējiem, Komisija norādīja, ka DPA 9. un 10. pantā ir saskaņoti konkrēti minimālie nosacījumi, kas jāizpilda dalībvalsts administratīvajiem vai tiesu rīkojumiem, lai starpniecības pakalpojumu sniedzējiem uzliktu pienākumu informēt kompetentās iestādes par turpmākajiem pasākumiem, kas veikti saistībā ar šādiem

rīkojumiem. Cita starpā Komisija min: i) skaidras informācijas iekļaušanu, kas ļauj starpniecības pakalpojumu sniedzējam identificēt un atrast nelikumīgu saturu (9. panta 2. punkta a) apakšpunkta iv) punkts) un ii) nosūtīšanu vienā no starpniecības pakalpojumu sniedzēja deklarētajām valodām vai citā dalībvalsts oficiālajā valodā, par ko vienojas rīkojuma izdevējiestāde un minētais pakalpojumu sniedzējs, vai izdevējiestādes valodā, ja tam ir pievienots atbilstīgs tulkojums (9. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 10. panta 2. punkta c) apakšpunkts).

Turklāt Komisija norādīja, ka paziņotajā projektā paredzētā procedūra ir paredzēta, lai īstenotu E-komercijas direktīvas 3. panta 4. un 5. punktā paredzētos procedūras posmus, tostarp paziņojumus pakalpojumu sniedzēja izcelsmes valstij un Komisijai. Tāpēc šajā jautājumā tā atsaucās uz Iekšējā tirgus informācijas sistēmu ("IMI"), kas izstrādāta izmēģinājuma projekta ietvaros, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1024/20126 ("IMI regula") 29. pantu, un aicināja vajadzības gadījumā atsaukties uz minētās sistēmas izmantošanu, lai izdotu jebkādu pasākumu pret konkrētu pārrobežu pakalpojumu sniedzēju, uz kuru attiecas E-komercijas direktīvas 3. pants.

Visbeidzot, Komisija atgādināja, ka ir jānodrošina valsts tiesību aktu atbilstība Digitālo pakalpojumu tiesību aktam un attiecīgā gadījumā E-komercijas direktīvai, tostarp IMI īstenošanas sistēmai.

NEMOT VĒRĀ tās atbildes, kas saņemtas saistībā ar sabiedrisko apspriešanu un ar to saistītajiem Iestādes novērtējumiem, kā izklāstīts turpmāk:

Vispārīgas piezīmes

Iesaistīto struktūru galvenās pozīcijas

Visas struktūras, kas piedalījās apspriešanā, atzinīgi vērtē ierosināto regulu, kuras mērķis ir nodrošināt Itālijas lietotāju augsta līmeņa aizsardzību attiecībā uz saturu, ko izmanto, izmantojot video koplietošanas platformas pakalpojumus.

Viena struktūra cer, ka kritēriji to video identificēšanai, uz kuriem attiecas ierobežojošie pasākumi, būs tikpat stingri kā apraides sistēmas kritēriji.

Cita struktūra norāda uz dažiem kritiskiem jautājumiem, kas saistīti ar regulas projekta saskaņošanu ar Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvu 2010/13/ES, kas vēlāk grozīta ar Direktīvu 2018/1808, ar DPA regulu, E-komercijas direktīvu un, vispārīgāk, ar izcelsmes valsts principu. It īpaši no pirmā viedokļa tā norāda, ka, lai gan regulas projekts ir balstīts uz EK direktīvas 3. pantu, tas ir kvalificējams kā valsts tiesību norma, kuras pieņemšana AVMP direktīvā nav paredzēta un, protams, ir skaidri izslēgta un nav nepieciešama, ņemot vērā to, ka pastāv Likumdošanas dekrēta Nr. 70/03 noteikumi, kas ir izsmelīgi, nekavējoties piemērojami un pilnībā pārklājas ar minēto projektu. Turklāt no cita viedokļa tā pati struktūra norāda uz kritiskiem jautājumiem saistībā ar koordināciju starp regulas projektu un DPA regulu. Šajā sakarā tā atsaucas uz minētās regulas 9. apsvērumu, saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir aizliegts pieņemt papildu valsts prasības attiecībā uz jautājumiem, kas ietilpst pašas regulas piemērošanas jomā, ja vien

tajā nav skaidri noteikts citādi, jo tas ietekmētu starpniecības pakalpojumu sniedzējiem piemērojamo pilnībā saskaņoto noteikumu tiešu un vienveidīgu piemērošanu saskaņā ar pašas regulas mērķiem. Struktūra norāda, ka regulas projekta piemērošanas joma, šķiet, pārklājas ar DPA regulas piemērošanas jomu, kas ietver nepilngadīgo un patērētāju aizsardzību, kā arī cīņu pret naida runu vai diskriminējošu saturu. Visbeidzot, tā pati struktūra uzskata, ka regulas projektā ir neatbilstības attiecībā uz atbilstību E-komercijas direktīvas 3. pantā minētajam izcelsmes valsts principam, saskaņā ar kuru dalībvalsts nevar ierobežot konkrēta informācijas sabiedrības pakalpojuma brīvu apriti attiecībā uz saturu, kas uzskatāms tikai par “bīstamu” un nav pretlikumīgs. Visbeidzot, šajā kontekstā struktūra norāda, ka vienīgā TUSMA 41. panta 7. punkta interpretācija, kas ir saderīga ar Savienības tiesībām, ir tāda, kas ierobežo tās piemērošanas jomu, attiecinot to tikai uz saturu, kas veido nelikumīgu darbību. Atšķirīga interpretācija faktiski būtu pretrunā izcelsmes valsts principam un pārmērīgas reglamentēšanas aizliegumam. Līdz ar to tā ierosina labāk precizēt tiesību aktu piemērošanas jomu, skaidri norādot saturu, uz kuru attiecas ierobežojums, attiecībā uz satura kategoriju, kas ir pretrunā Itālijas tiesību aktiem.

Cita struktūra uzsver, ka ir jāievēro Eiropas tiesību principi, kas ir būtisks vienotā tirgus pareizas darbības instruments, lai atbalstītu Eiropas un Itālijas lietotājus; turklāt, darbojoties kā video koplietošanas platforma, tā uzsver, ka tā ir nodrošinājusi ārkārtīgi stingrus reklāmas standartus, kas attiecas uz visiem lietotājiem, tostarp nepilngadīgajiem, un kas nosaka ļoti augstus standartus apmaksātām reklāmām. Tā uzsver saskaņošanas kā galvenā principa nozīmi, lai nodrošinātu, ka tiešsaistes pakalpojumi un patērētāji var gūt labumu no patiesi ES digitālā vienotā tirgus.

Visbeidzot, cita struktūra uzsver, cik svarīgi ir ar attiecīgo regulu ieviestie noteikumi, jo īpaši attiecībā uz jauno procedūru, kuras mērķis ir izņemt nelikumīgu saturu, kas paredz jaunu iespēju iesaistīties gan Komunikāciju regulatīvajai iestādei steidzamos gadījumos, gan tās valsts regulatīvajai iestādei, kurā kopīgošanas platforma ir izveidota visos citos gadījumos. Šā iemesla dēļ tā uzskata, ka tā ir jāizplata pēc iespējas plašāk, tostarp ar patērētāju apvienību atbalstu, lai palielinātu lietotāju informētību par šīs regulas saturu.

Iestādes piezīmes

Attiecībā uz paustajām bažām par koordināciju starp minēto regulu un galvenajām šeit minētajām Eiropas regulām (DPA regulu, E-komercijas direktīvu, AVMP direktīvu), vispirms tiek atgādināts, ka tieši valsts likumdevējs, transponējot Direktīvu 2018/1808, piešķir Iestādei šīs pilnvaras TUSMA 41. pantā. Šajā ziņā ir jānorāda, ka likumdevējs ir tieši atsaucies uz Leģislatīvā dekrēta Nr. 70/03 5. pantā paredzētajām procedūrām.

Jāatzīmē arī, ka par sabiedriskajai apspriešanai iesniegto regulas projektu tika paziņots Eiropas Komisijai, kura, lai gan tā pieprasīja paskaidrojumus, tomēr nav konstatējusi pretrunas ar ES tiesību aktiem. Turklāt, kā norāda Eiropas Komisija, attiecīgajā regulā ir paredzēta tikai ieviešana dažos gadījumos, kas konkrēti norādīti Leģislatīvā dekrēta 208/2021 41. panta 7. punktā, šādiem mērķiem: “a) nepilngadīgo aizsardzība pret saturu, kas var apdraudēt viņu fizisko, garīgo vai tikumisko attīstību [...]; b) cīņa pret

kūdišanu uz rasu, seksuālu, reliģisku vai etnisku naidu un pret cilvēka cieņas aizskaršanu un c) patērētāju, tostarp ieguldītāju, aizsardzība”.

Attiecībā uz paustajām bažām par izcelsmes valsts principa ievērošanu tiek atkārtoti uzsvērts, ka regulas pamatā ir Direktīva 2000/31/EK par elektronisko tirdzniecību, saskaņā ar kuru katra dalībvalsts var ierobežot informācijas pakalpojumu apriti no citas valsts attiecībā uz konkrētu informācijas sabiedrības pakalpojumu, ievērojot konkrētus nosacījumus. Jo īpaši saskaņā ar minētās direktīvas 3. panta 4. punktu pasākumiem, ko dalībvalsts plāno veikt, ir jābūt: i.) nepieciešams vairāku noteiktu iemeslu dēļ (likums un kārtība, sabiedrības veselības aizsardzība, sabiedrības drošība un patērētāju, tostarp ieguldītāju, aizsardzība ii.) saistībā ar konkrētu informācijas sabiedrības pakalpojumu, kas kaitē 1. punktā izklāstītajiem mērķiem vai rada nopietnu un nopietnu kaitējuma risku, un iii.) samērīgi ar šiem mērķiem. Šādos gadījumos tiesību akti paredz, ka dalībvalstij, pirms tā veic attiecīgos pasākumus un neskarot tiesvedību, tostarp izmeklēšanas, un darbības, kas veiktas saistībā ar kriminālizmeklēšanu, vispirms ir jājauc dalībvalstij, kurā subjekts ir izveidots, lai iejauktos; ja tā nav veikusi pasākumus vai pasākumi nav piemēroti, tai jāpaziņo Komisijai un dalībvalstij par savu nodomu veikt šādus pasākumus.

Minētajā 3. panta 5. punktā ir paredzēta arī iespēja steidzamības gadījumos atkāpties no šiem nosacījumiem. Šādā gadījumā par visiem veiktajiem pasākumiem, kā arī par steidzamiem jautājumiem, cik vien ātri iespējams, jāpaziņo Komisijai un dalībvalstij, kurā struktūra ir reģistrēta vai tiek uzskatīta par reģistrētu.

Pamatojoties uz šiem pieņēmumiem, Iestāde pieņēma regulu, kuras mērķis ir aizsargāt autortiesības elektronisko sakaru tīklos, kas pievienota Rezolūcijai Nr. 680/13/CONS, kas arī regulē Iestādes iejaukšanos ārpus Itālijas reģistrētu subjektu nelikumīgām darbībām. Jāatceras, ka iepriekš minētā regula tika paziņota arī Eiropas Komisijai, un to apstiprināja administratīvā tiesa.

Īpaši atsaucoties uz koordināciju starp minēto regulu un DPA regulu, būtu jānorāda, ka DPA 6. pants (ar ko aizstāja E-komercijas direktīvas 14. pantu), kas veltīts likumiem un noteikumiem, kuri reglamentē “informācijas glabāšanu”, neskar tiesu vai administratīvas iestādes iespēju saskaņā ar katras dalībvalsts tiesību sistēmu pieprasīt, lai pakalpojumu sniedzējs novērs vai izbeidz pārkāpumu.

Šajā sakarā jānorāda, kā to jau norādījusi pati Eiropas Komisija, ka jaunie noteikumi ir piemērojami saskaņā ar DPA noteiktajiem ierobežojumiem un ievērojot tajā noteiktos ierobežojumus. Konkrētāk, Iestāde saskaņā ar Eiropas Komisijas pausto atsaucas uz DPA regulas 38. apsvērumu, saskaņā ar kuru “*uz rīkojumiem vērsties pret nelikumīgu saturu un sniegt informāciju attiecās Direktīvas 2000/31/EK 3. pantā paredzētie noteikumi, kas aizsargā tās dalībvalsts kompetenci, kurā pakalpojumu sniedzējs ir reģistrēts, un noteikumi, kas dažos gadījumos paredz iespējamās atkāpes no šīs kompetences, tikai tad, ja ir izpildīti minētā panta nosacījumi. Tā kā attiecīgie rīkojumi attiecas attiecīgi uz konkrētiem nelikumīga satura un informācijas elementiem, ja tie ir adresēti citā dalībvalstī reģistrētiem starptautiskās pakalpojumu sniedzējiem, tie*

principā neierobežo šo pakalpojumu sniedzēju brīvību sniegt savus pakalpojumus pāri robežām. Tāpēc Direktīvas 2000/31/EK 3. pantā izklāstītos noteikumus, tostarp tos, kas attiecas uz nepieciešamību pamatot pasākumus, ar kuriem atkāpjas no tās dalībvalsts kompetences, kurā pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību, pamatojoties uz konkrētiem iemesliem, un attiecībā uz šādu pasākumu paziņošanu nepiemēro attiecībā uz šiem rīkojumiem.

Tāpēc, ņemot vērā, ka saskaņā ar DPA 8. pantu vispārīgie pienākumi uzraudzīt vai aktīvi noskaidrot faktus vai apstākļus, kas norāda uz nelikumīgām darbībām pret digitālajām platformām, nav obligāti, tas neskar Iestādes iespēju pieprasīt starpniecības pakalpojumu sniedzējam novērst vai izbeigt pārkāpumu saskaņā ar DPA regulas 6. panta 4. punkta noteikumiem.

Turklāt, ņemot vērā arī diskusijas ar Komisiju, lai nodrošinātu maksimālu saskaņotību ar DPA paredzētajām procedūrām, tiek uzskatīts par lietderīgu noteikt, ka Iestāde kā Itālijas digitālo pakalpojumu koordinators (saskaņā ar 15. pantu 2023. gada 16. septembra Dekrētlukumā Nr. 123, kas ar grozījumiem pārveidota ar 2023. gada 15. novembra Likumu Nr. 159), saskaņā ar DPA 9. panta 4. punktu nosūta pieņemto rīkojumu visiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem, izmantojot sistēmu, kas izveidota saskaņā ar DPA 85. pantu.

Par 1. pantā minētajām definīcijām

Iesaistīto struktūru galvenās pozīcijas

Viens uzņēmums ierosina 1. panta f) punktā svītrot frāzi “*izņemot tā sauktos gif*” jo, kā zināms, gif (grafikas apmaiņas formāti) ir attēlu sērija, ko var definēt tikai pēc to formāta un kas var turpināties ilgu laiku aplūkošanas noteikumā minētajiem mērķiem. It īpaši tā norāda, ka pat 10 vai 20 sekunžu gif var izplatīt kaitīgu saturu, un turklāt šajā pašā tiesību normā ir noteikts, ka tā vēlas neņemt vērā programmas ilgumu definēšanas nolūkā.

Iestādes piezīmes

Attiecībā uz ierosinājumu svītrot atsauci uz *gif* no programmas definīcijas un, vispārīgāk, paplašināt regulu, attiecinot to arī uz šiem attēliem, ir jānorāda, ka šo formulējumu (kas tos skaidri izslēdz) Itālijas likumdevējs ir tieši paredzējis Likumdošanas dekrēta 208/2023 3. panta 1. punkta g) apakšpunktā, īpaši atsaucoties uz “programmas” definīciju. Turklāt šī iekļaušana bija izvēle, kad Itālijas likumdevējs transponēja Direktīvu (ES) 2018/1808, arī saskaņā ar direktīvas 6. apsvērumu.

Par 3. pantā minētajiem subjektīvajiem kritērijiem Itālijas sabiedrībai adresēta satura identificēšanai

Iesaistīto struktūru galvenās pozīcijas

Attiecībā uz identifikācijas kritērijiem, kuru mērķis ir noteikt, vai saturs ir vērsts uz Itālijas sabiedrību, viena struktūra norāda, ka tie ir pretrunā Konsolidētā likuma 41. panta 8. un 9. punktam un vienlaikus šķiet vispārīgi un pārmērīgi plaši. Jo īpaši tā

uzsver, ka primārajos tiesību aktos Iestādei nav piešķirtas pilnvaras noteikt Itālijas sabiedrībai adresētā satura noteikšanas kritērijus; šajā ziņā tā norāda, ka Konsolidētā likuma 41. panta 9. punktā Iestādes regulatīvās pilnvaras aprobežojas tikai ar *“procedūru 7. punktā minēto pasākumu pieņemšanai”*, neminot kritēriju noteikšanu, pēc kuriem tiek identificēts Itālijas sabiedrībai paredzētais saturs. No otras puses, tas pats subjekts norāda, ka tas, ka valsts likumdevējs kā piemēru ir paredzējis virkni elementu, šķiet, prasa, lai saturs, kas vērsts uz Itālijas sabiedrību, tiktu izskatīts saskaņā ar novērtējumu, kas jāveic katrā atsevišķā gadījumā.

No cita viedokļa tas pats subjekts apgalvo, ka Iestādes iejaukšanās, pēc tās domām, neaprobežotos tikai ar primāro tiesību aktu noteikumu precizēšanu, bet gan būtu nepamatoti inovatīva. No vienas puses, tas norāda, ka noteikums, saskaņā ar kuru tikai viena no 3. pantā minētajiem kritērijiem izpilde ir pietiekama, lai kvalificētu Itālijas sabiedrībai adresēto saturu, ir pretrunā TUSMA 41. panta 8. punktam, kurā, savukārt, kā piemērs ir minēti tikai vairāki kritēriji. No otras puses, tas uzskata, ka ar regulas projektu ir ieviesti kritēriji, kas nav saistīti ar primāro noteikumu, no kuriem daži, pēc tās domām, nešķiet būtiski, lai veiktu attiecīgo novērtējumu. Jo īpaši tas pats subjekts norāda, ka fakti, ka VSP pakalpojumu sniedzējs rada ieņēmumus Itālijā vai nodrošina lietotāja saskarni itāļu valodā, vai dara itāļu valodu pieejamu kā platformas lietošanas valodu, nav būtiski, lai novērtētu, vai konkrēts lietotāju radīts saturs, kas mitināts šajā platformā, ir vērsts uz Itālijas sabiedrību. Turpretī tas norāda, ka kritēriju piemērošana VSP pakalpojumu sniedzējam, kas darbojas dažādās ES valstīs, faktiski ietvertu visu platformā pieejamo saturu regulas projekta piemērošanas jomā, kas būtu pretrunā ar to pašu Konsolidētā likuma 41. panta 7. punkta loģiku. Tāpēc tas pats uzņēmums ierosina svītrot visu noteikumu.

Iestādes piezīmes

Attiecībā uz izņēmumu, ka primārajos tiesību aktos Iestādei nav skaidri piešķirtas pilnvaras definēt kritērijus, lai noteiktu, vai raidījums, lietotāja radīts video vai audiovizuāls komercpaziņojums ir vērsts uz Itālijas sabiedrību, vispirms tiek norādīts, ka Agcom kā neatkarīga administratīva iestāde, kas ir atbildīga par kompetences jomu regulēšanu un uzraudzību, īsteno savas prerogatīvas tādā veidā, kas darbojas, lai pēc iespējas efektīvāk apmierinātu vispārējās intereses, kas ir pilnvaru piešķiršanas noteikumu pamatā. Šajā ziņā tā var pieņemt regulas vai interpretācijas pamatnostādnes, kuru mērķis ir labāk precizēt primāro tiesību normu darbības jomu. Šajā gadījumā likumdevējs jau ir noteicis kritērijus, lai gan kā piemērus, uz kuru pamata Iestāde ir nolēmusi formulēt papildu skaidrojošas pamatnostādnes, neskarot iespēju izvērtēt katru gadījumu atsevišķi.

Īpaši atsaucoties uz to, ka Iestāde nolēma ņemt vērā tiešraidē noteiktos kritērijus par alternatīviem, nevis kumulatīviem, lai noteiktu, vai programma, lietotāja veidots video vai audiovizuāls komercpaziņojums, ko izplata pakalpojumu sniedzējs, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, ir vērsts uz Itālijas sabiedrību, jānorāda, ka šī izvēle ir balstīta tieši uz minētā saraksta skaidrojošo un ilustratīvo tvērumu.

Visbeidzot, atsaucoties uz piezīmēm par ieņēmumu kritēriju, jāatgādina, ka šo kritēriju tieši iekļāva valsts likumdevējs.

Par 6. pantā paredzētajiem ziņojumiem Iestādei

Iesaistīto struktūru galvenās pozīcijas

Viena struktūra baidās, ka Iestādes tiesvedība varētu pārklāties ar tiesvedību attiecībā uz vienu un to pašu audiovizuālo saturu. It īpaši tā norāda, ka, lai gan regulas projektā ir paredzēts, ka tiesvedību Iestādē nevar uzsākt vai turpināt, ja tiesu iestādē notiek tiesvedība par to pašu saturu 6. panta 4. punkta izpratnē, Agcom pienākums atturēties, pēc tās domām, rodas tikai tad, ja tiesvedība attiecas uz vienu un to pašu saturu un ir uzsākta starp tām pašām pusēm. Šajā ziņā tā norāda, ka, tā kā runa ir par tiesvedību, kas ir balstīta uz sabiedrības interešu aizsardzību, tā subjekta identitātei, kurš lūdz izņemt noteiktu saturu, nav primāras nozīmes atšķirībā no attiecīgajā tiesvedībā aplūkotā satura identiskuma un VSP pakalpojumu sniedzēja, kas to mitina. Tādēļ tā uzskata, ka tiesvedībai, kurā ir iesaistīts viens un tas pats VSP pakalpojumu sniedzējs, bet cits darījumu partneris, jebkurā gadījumā būtu jāizriet no sākotnējas vai vēlākas tiesvedības saskaņā ar principu *ne bis in idem*.

Iestādes piezīmes

Attiecībā uz komentāriem par risku, ka tiesvedība Iestādē varētu pārklāties ar tiesvedību attiecībā uz vienu un to pašu audiovizuālo saturu, mēs piekrītam izteiktajam ierosinājumam. Faktiski, ņemot vērā, ka procedūras satura izņemšanai no video satura kopīgošanas platformas ir balstītas uz sabiedrības interešu aizsardzību, ir skaidrs, ka tās struktūras identitātei, kura pieprasa tā izņemšanu, nav nozīmes, savukārt satura, uz kuru attiecas šī pati procedūra, identitātei ir nozīme.

Par iepriekšējas izmeklēšanas procedūru 8. pantā minētajā direktorātā

Iesaistīto struktūru galvenās pozīcijas

Attiecībā uz iepriekšējas izmeklēšanas procedūru Iestādē un jo īpaši kompetentajā direktorātā, ko reglamentē regulas projekta 8. pants, struktūra uzskata, ka iepriekšējas izmeklēšanas procedūras direktorātā termiņš ir pārāk ilgs, un norāda uz ievērojamu termiņu saīsināšanos. Jo īpaši tā ierosina, ka administratīvā procedūra būtu jāpabeidz 5 dienu, nevis 30 dienu laikā, un tā būtu jāaptur uz laiku, kas nepārsniedz 5 dienas, nevis

15 dienas. Turklāt, atsaucoties uz spontānas pielāgošanas termiņiem, tā ierosina atļaut 2 dienas 5 dienu vietā un iespējamu pagarinājumu vēl par 3 dienām, nevis 5 dienām. Ierosinātie grozījumi ir nepieciešami, jo procedūras mērķis ir izņemt saturu, kas tiek uzskatīts par kaitīgu nepilngadīgo psihofiziskajai attīstībai un cilvēka cieņai, kas kūda uz naidu, tāpēc tam jābūt ātram un efektīvam instrumentam, ko var izmantot, lai aizsargātu šādas juridiskās situācijas un intereses, nodrošinot termiņus, lai novērstu nopietnu un neatgriezenisku kaitējumu lietotājiem un viņu tiesībām.

No otras puses, cita struktūra pauž nopietnas šaubas par stingru termiņu noteikšanu video koplietošanas platformas pakalpojumu sniedzējiem. Jo īpaši tā norāda, ka norāde par obligātiem un noteiktiem termiņiem būtu pretrunā Eiropas likumdevēja pieejai, kas gan E-komercijas direktīvā, gan DPA regulā — un jo īpaši 9. pantā, kas attiecas uz rīkojumiem, kuru mērķis ir vērsties pret nelikumīgu saturu, ko izdevušas valsts tiesu vai administratīvās iestādes — ir izvairījies ieviest iepriekš noteiktus termiņus, lai tieši atstātu iespēju izvērtēt katru gadījumu atsevišķi, arī pamatojoties uz satura būtību un citiem faktiskajiem apstākļiem, lai varētu precīzāk līdzsvarot intereses un samazināt riskus vārda brīvībai tiešsaistē. Tādēļ tā ierosina svītrot visas atsaucē uz konkrētiem termiņiem VSP pakalpojumu sniedzējiem, kas paredzēti regulas projekta 8. pantā, un saskaņā ar DPA regulas 9. panta noteikumiem saglabāt vispārēju atsauci uz vajadzīgo pasākumu pieņemšanu “bez liekas kavēšanās”. Tas pats uzņēmums norāda, ka saskaņā ar 8. panta 5. punktu Agcom ir pienākums izbeigt procedūru tikai tad, ja prasītājs uzsāk tiesvedību. No otras puses, tas norāda, ka pakalpojumu sniedzējam, kas vēlas uzsākt tiesvedību pret lietotāju, kurš platformā augšupielādējis iespējami nelikumīgo saturu, nav paredzēts noteikums. Tādēļ tas ierosina to attiecīgi grozīt.

Iestādes piezīmes

Attiecībā uz pieprasījumu saīsināt tajā paredzētās procedūras termiņus tiek norādīts, ka tie ir noteikti, pienācīgi līdzsvarojot dažādās iesaistītās intereses, rūpējoties par lietotāju efektīvas aizsardzības nodrošināšanu saskaņā ar procesuālajām garantijām un ņemot vērā nepieciešamību Iestādei veikt vajadzīgo izmeklēšanu. Tāpēc, atsaucoties uz to, kas jau ir norādīts attiecībā uz termiņiem video koplietošanas pakalpojumu sniedzēju izņemšanai, tiek atzīmēts, ka šeit noteiktie termiņi ir neobligāti termiņi, kas ir funkcionāli, lai nodrošinātu noteiktību administratīvajās darbībās.

Tomēr, ņemot vērā dažādo apspriešanās iesaistīto struktūru piezīmes un ņemot vērā administratīvās darbības efektivitāti un lietderību, termiņi pirmsizmeklēšanas pārbaudes darbību pabeigšanai tiek samazināti no divpadsmit uz pieciem (bijušais 5. panta 4. punkts). Līdzīgi, ja 8. panta 3. punktā minētais video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs spontāni pielāgojas, arī pamatojoties uz noteikumiem regulā par pirātisma apkarošanu tiešsaistē (Rezolūcija 680/13/CONS ar grozījumiem), ir paredzēts, ka procedūra tiks izbeigta ar direktora lēmumu par atmešanu. Kompetentā kolektīvā struktūra tiek regulāri informēta par šādi sakārtotiem iesniegumiem.

Īpaši atsaucoties uz procedūras termiņiem, ņemot vērā saņemtos komentārus un vajadzību dažos gadījumos turpināt darbību, iegūstot informāciju, kas attiecas uz

administratīvo darbību, tiek uzskatīts par lietderīgu 11. pantā skaidri paredzēt, ka jebkuri informācijas pieprasījumi, kas ir vajadzīgi, aptur 8. pantā minētās procedūras termiņus. Visbeidzot, attiecībā uz procedūras pabeigšanas termiņu, ņemot vērā saņemtos komentārus un ņemot vērā administratīvās darbības efektivitāti un lietderību, attiecīgie termiņi tiek samazināti no 30 uz 15.

Par 9. pantā minētajiem galīgajiem pasākumiem

Iesaistīto struktūru galvenās pozīcijas

Attiecībā uz noteikumu, kas veltīts galīgajiem pasākumiem, kurus iestāde var pieņemt, divas struktūras uzskata, ka regulas projekta 9. panta 2. punktā noteiktie termiņi ir ārkārtīgi saistoši, lai video koplietošanas platformas nodrošinātājs varētu izpildīt Iestādes pasākumu (satura izņemšana), jo tas stimulētu potenciāli likumīga satura pārmērīgu izņemšanu un jebkurā gadījumā būtu pretrunā DPA noteiktajiem principiem. Tās jo īpaši norāda, ka DPA neparedzēja iepriekš noteiktus termiņus satura izņemšanai, jo tas varētu apdraudēt vārda brīvību un neļautu atzīt atšķirības starp dažādiem satura veidiem. Visbeidzot, tās norāda, ka termiņu noteikšana, ko piemēro tikai valsts līmenī, apdraudētu DPA mērķi izveidot saskaņotu regulējumu satura regulēšanai un radītu juridisko nenoteiktību uzņēmumiem, kas darbojas Eiropā. Tādēļ tās ierosina svītrot no regulas projekta noteikumus par satura izņemšanas termiņiem un saskaņot tos ar DPA garu un vārdu, saskaņā ar kuru starpniecības pakalpojumu sniedzējiem ir jāievēro satura izņemšanas rīkojums "bez liekas kavēšanās".

Struktūra, īpaši atsaucoties uz Iestādes izdoto rīkojumu satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējam (saskaņā ar regulas projekta 9. panta 2. punktu), ierosina paredzēt satura identifikāciju, izmantojot attiecīgo URL, lai to identificētu unikālā veidā. Šajā sakarā atsaucoties uz DPA regulas 9. panta noteikumiem (saskaņā ar kuriem "Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētais rīkojums, kas nosūtīts pakalpojumu sniedzējam, atbilst vismaz šādiem nosacījumiem: a) rīkojums ietver šādus elementus: [...] iv) skaidra informācija, kas ļauj starpniecības pakalpojumu sniedzējam identificēt un atrast attiecīgo nelikumīgo saturu, piemēram, viens vai vairāki precīzi URL un, ja nepieciešams, papildu informācija") tā norāda, ka URL ir vienīgais veids, kā nepārprotami identificēt precīzu tā satura elektronisko atrašanās vietu, uz kuru attiecas Iestādes pasākumi, un ļaut video koplietošanas pakalpojumu sniedzējam to novērtēt un nekavējoties veikt attiecīgus pasākumus.

Struktūra uzskata, ka pasākums, ko Iestāde var pieņemt saskaņā ar regulas projekta 9. pantu, ir pārāk vispārīgs un plašs ("jebkādi pasākumi, tostarp izņemšana, kas ir piemēroti, lai liegtu Itālijas sabiedrībai piekļūt saturam, ko uzskata par neatbilstošu 4. pantā izklāstītajiem mērķiem."); tā pati struktūra norāda, ka šāda plaša darbības joma varētu radīt pārmērīgi apgrūtināšus, nesamērīgus vai patvaļīgus rīkojumus, piemēram, uzraudzības pienākumus (kas skaidri aizliegti ar E-komercijas direktīvu, AVMP direktīvu un DPA regulu) vai bloķēšanas pienākumus, kas nav samērīgi ar pārkāpuma

apmēru (piemēram, visu kanālu bloķēšana ierobežotu vai nelielu pārkāpumu gadījumā) vai tehniski neizpildāmus pienākumus (tādējādi kaitējot tam pašam mērķim, ko TUSMA vēlas sasniegt). Turklāt regulas projektā nav paredzēta detalizēta norāde par elementiem, kas noteikti jāiekļauj Iestādes izdotajā ierobežojošajā rīkojumā, tādējādi pārkāpjot tiesiskās noteiktības principu. Saskaņā ar to pašu struktūru šādos rīkojumos būtu jāiekļauj tie paši elementi, kas paredzēti DPA regulas 9. pantā, tostarp pilnīgs pamatojums, kāpēc informācija būtu nelikumīgs saturs, atsaucoties uz vienu vai vairākiem konkrētiem Savienības tiesību aktu vai valsts tiesību aktu noteikumiem, kas atbilst tiem pašiem tiesību aktiem.

Iestādes piezīmes

Attiecībā uz apspriešanā iesaistīto dalībnieku komentāriem par to, kā noteikt konkrētus terminus, kādos video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs var izpildīt Iestādes pasākumu, tiek atkārtots iepriekš minētais. Jo īpaši, tā kā tie ir tikai neobligāti un neobligāti termiņi, tiek uzskatīts par lietderīgu saglabāt dokumentu, kas nodots apspriešanai. Turklāt atkārtoti tiek atgādināts, ka tas pats, šķiet, nav pretrunā formulējumam, ko Eiropas likumdevējs izmanto DPA regulā, ņemot vērā tās neobligāto raksturu.

Attiecībā uz lūgumu pasūtījumā norādīt precīzu satura URL, arī ņemot vērā Eiropas Komisijas atzīmēto, uzskatāms par lietderīgu paredzēt, ka video koplietošanas platformas nodrošinātājiem nosūtītais pasūtījums atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti DSA regulas 9. panta 2. punkta a) apakšpunkta iv) daļā, kas attiecas uz skaidras informācijas, piemēram, viena vai vairāku precīzu URL un, ja nepieciešams, papildu informācijas, iekļaušanu, kas ļauj video koplietošanas platformas nodrošinātājam identificēt un atrast attiecīgo nelegālo saturu. Turklāt, ņemot vērā īpašos minimālos nosacījumus, kas jāizpilda administratīvajiem rīkojumiem, lai starpniecības pakalpojumu sniedzējiem uzliktu pienākumu informēt kompetentās iestādes par šādu rīkojumu izpildi, kā to norādījusi Komisija, regulā ir paredzēts, ka rīkojumi ir jānosūta saskaņā ar DPA 9. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajām norādēm.

Attiecībā uz struktūras paustajām bažām par Iestādes rīkojuma saturu video koplietošanas pakalpojumu platformai jānorāda, ka pasūtījumi jebkurā gadījumā ir precīzi un konkrēti. Kā zināms, DPA regulas 8. pants faktiski aizliedz pieņemt vispārēju uzraudzības pienākumu vai aktīvu faktu vākšanas pienākumu. No otras puses, šīs pašas regulas 6. pants tomēr neskar tiesu vai administratīvas iestādes iespēju saskaņā ar dalībvalsts tiesību sistēmu pieprasīt pakalpojumu sniedzējam novērst vai izbeigt konkrētu pārkāpumu, kā tas ir šajā lietā. Attiecībā uz bailēm no rīkojuma nesamērības jāatgādina, ka tas, kas izpaužas kā administratīvas pilnvaras, izpaužas kā tāda administratīva akta pieņemšana, kuram ir jābūt ne tikai argumentētam, bet arī

samērīgam ar sasniedzamo mērķi. Turklāt jāatzīmē, ka visus Iestādes pieņemtos pasākumus var apstrīdēt kompetentajā tiesā.

Visbeidzot, lai nodrošinātu maksimālu pārredzamību un saskaņotību ar Digitālo pakalpojumu tiesību akta procedūrām, saskaņā ar DPA 9. panta 4. punktu tika paredzēta rīkojuma nosūtīšana VSP pakalpojumu sniedzējam citu dalībvalstu digitālo pakalpojumu koordinatoriem.

Par procedūru ziņošanai valsts kompetentajai iestādei, kas minēta 10. pantā

Iesaistīto struktūru galvenās pozīcijas

Viena struktūra atzinīgi vērtē regulas projektā ierosināto procedūru, kas paredz paziņošanu Eiropas Komisijai un valsts kompetentajai iestādei, t. i., tās dalībvalsts iestādei, kurā video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs veic uzņēmējdarbību (vai tiek uzskatīts, ka tas veic uzņēmējdarbību). Tomēr tā norāda, ka regulā un jo īpaši regulas projekta 10. panta 2. punktā paredzētie termiņi Agcom koordinācijai ar tās dalībvalsts kompetento iestādi, kurā pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību, ir pārmērīgi stingri. Šajā sakarā tā ierosina atsaukties uz formulējumu, kas izmantots ERGA Saprašanās memorandā ("SM"), kurā lietots formulējums "bez nepamatotas kavēšanās", nevis precīza norāde, kurā jāatbild.

No otras puses, cita struktūra norāda, ka tajā paredzētie intervences laiki ir pārmērīgi un ka Itālijas iestādes vai ārvalsts iestādes iejaukšanās ir novēlota un līdz ar to neefektīva. Šajā sakarā tā ierosina iekļaut vienkāršotu sadarbības procedūru starp abām iestādēm, ieviešot pagaidu pilnvaras, kas, *ja tiek īpaši apstiprināts izmeklējamā satura kaitīgums, to mērķis ir piesardzības nolūkā izņemt to pašu līdz procedūras definēšanai.*

Iestādes piezīmes

Attiecībā uz dažu apspriešanās dalībnieku paustajām bažām jānorāda, ka tajā noteiktie termiņi ir jāsaprot tikai kā neobligāti termiņi. Šajā sakarā mēs neuzskatām piekrist ierosinājumam izmantot to pašu formulējumu, kas jau paredzēts DPA regulā, jo termiņa iekļaušana, lai gan neobligāta, nodrošina lielāku noteiktību Iestādes darbībai visu iesaistīto struktūru interesēs.

Turklāt attiecībā uz sadarbības procedūru starp dažādu dalībvalstu iestādēm saskaņā ar Komisijas komentāriem par pasākumu noteikšanu pret pārrobežu pakalpojumu sniedzēju E-komercijas direktīvas 3. panta nozīmē tiek uzskatīts par lietderīgu regulā precizēt, ka visa saziņa, kas tiek sniegta citu dalībvalstu iestādēm un Komisijai saistībā ar paziņojumu valsts kompetentajai iestādei, notiek, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu administratīvajai sadarbībai, kā minēts Regulā (ES) Nr. 1024/2012 (IMI sistēma).

Par 12. pantā minēto sankciju uzraudzību

Iesaistīto struktūru galvenās pozīcijas

Viena struktūra ierosina skaidri noteikt, ka tad, kad rodas gadījumi, uz kuriem attiecas attiecīgā regula, nevar piemērot administratīvus naudas sodus, jo Konsolidētā likuma 41. pantā nav paredzētas nekādas sankcijas video koplietošanas pakalpojumu sniedzējiem, kas reģistrēti citā dalībvalstī. Šajā ziņā nozīme ir arī Konsolidētā likuma 41. panta 13. punktam, kurā ir noteikts, ka “[i]gadījumā, ja video koplietošanas platformas pakalpojumu sniedzējs, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, ir pārkāpis 41. un 42. pantu, iestāde var nosūtīt atbilstīgu ziņojumu minētās dalībvalsts regulatīvajai iestādei.” Tādēļ tā ierosina svītrot attiecīgās regulas 12. panta 1. punktu vai īpaši atsaukties uz minētās sankciju regulas noteikumiem, kas piemērojami attiecīgajai regulai, ņemot vērā to, ka Iestādei nav sankciju pilnvaru.

Iestādes piezīmes

Attiecībā uz lūgumu svītrot atsauci uz Iestādes procesuālajiem noteikumiem par administratīvajiem sodiem un saistībām jānorāda, ka izskatāmā regula ir procesuāla regula, kas neievieš jaunus un atšķirīgus sodus no primāro tiesību aktu noteikumiem. Jebkurā gadījumā Iestādei jāprojām ir iespēja rīkoties saskaņā ar Likuma Nr. 249/1997 1. panta 31. punktu, ja netiek ievērots dotais rīkojums.

Par regulas stāšanos spēkā

Iesaistīto struktūru galvenās pozīcijas

Struktūra ierosina noteikt termiņu no regulas publicēšanas tikai pēc tam, kad tā stājas spēkā. Tas tiek darīts, lai video koplietošanas platformas pakalpojumu sniedzēji varētu pielāgoties tajā ietvertajiem noteikumiem.

Iestādes piezīmes

Pieņemot iesniegto pieprasījumu, kuram mēs piekrītam, arī ņemot vērā pielāgojumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu savlaicīgu atbilstību rīkojumiem par nelikumīga satura izņemšanu no video koplietošanas platformas pakalpojumu sniedzējiem, Iestāde paredz 30 dienu termiņu regulas spēkā stāšanās dienai.

Turklāt UZSKATOT par lietderīgu attiecīgo regulu papildināt ar iepriekš minēto, īpaši atsaucoties uz Regulu (ES) 2022/2065 (Digitālo pakalpojumu likums) un Iekšējā tirgus informācijas sistēmu administratīvajai sadarbībai (IMI sistēma), kā arī veikt dažus formālus precizējumus un grozījumus, lai nodrošinātu lielāku procesuālo skaidrību sākotnējās izmeklēšanas procedūras veikšanā un Iestādes ziņojumu pārvaldībā;

AUTORITÀ PER LE *REGOLE* JOŠĀ
GARANZIE NELLE
AGCOM COMUNICAZIONI

Tādēļ, ŅEMOT VĒRĀ ieinteresēto personu sabiedriskās apspriešanas laikā izteiktās piezīmes un Eiropas Komisijas komentārus, uzskata par nepieciešamu grozīt un papildināt regulas projektu, kas paredzēts apspriešanai, iepriekš minēto ierobežojumu un iemeslu dēļ;

ŅEMOT VĒRĀ priekšsēdētāja ziņojumu;

IZDOD ŠĀDU DEKRĒTU.

Vienīgais pants

1. Ar šo tiek apstiprināta Regula, *ar ko īsteno 41. panta 9. punktu 2021. gada 8. novembra Likumdošanas dekrētā Nr. 208 par programmām, lietotāju veidotiem video vai audiovizuāliem komerciāliem paziņojumiem, kas adresēti Itālijas sabiedrībai un ko pārraida video koplietošanas platforma, kuras piegādātājs ir reģistrēts citā dalībvalstī, kā noteikts šīs rezolūcijas A pielikumā, kura neatņemama sastāvdaļa tā ir.*

Šo lēmumu sešdesmit dienu laikā pēc tā publicēšanas var apstrīdēt Lacio reģionālajā administratīvajā tiesā.

Šo lēmumu publicē Iestādes tīmekļa vietnē, un tas stājas spēkā 30 dienas pēc tā publicēšanas.

Romā, 2023. gada 22. novembrī

PRIEKŠSĒDĒTĀJS
Giacomo Lasorella

Lēmuma atbilstības apliecināšana
ĢENERĀLSEKRETĀRS
Giulietta Gamba

A pielikums lēmumam Nr. 298/23/CONS

**REGULA, AR KO ĪSTENO 41. PANTA 9. PUNKTU 2021. GADA 8.
NOVEMBRA LEĢISLATĪVAJĀ DEKRĒTĀ NR. 208 PAR PROGRAMMĀM,
LIETOTĀJU VEIDOTIEM VIDEOMATERIĀLIEM VAI AUDIOVIZUĀLIEM
KOMERCPAĪŅOJUMIEM, KAS ADRESĒTI ITĀLIJAS SABIEDRĪBAI UN
PĀRRAIDĪTI VIDEO KOPLIETOŠANAS PLATFORMĀ, KURAS
PIEGĀDĀTĀJS IR REĢISTRĒTS CITĀ DALĪBVALSTĪ**

I DAĻA

1. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā ir noteiktas šādas definīcijas:
 - a) “TUSMA” ir: 2021. gada 8. novembra Likumdošanas dekrēts Nr. 208 par “*Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 14. novembra Direktīvas (ES) 2018/1808, ar ko groza Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus attiecībā uz Konsolidēto aktu par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu, īstenošanu, ņemot vērā mainīgos tirgus apstākļus*”;
 - b) “Likumdošanas dekrēts” ir: 2003. gada 9. aprīļa Dekrēts Nr. 70 par “*Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, īstenošanu iekšējā tirgū*”;
 - c) “Pakalpojuma sniedzējs” ir: informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējs, vai fiziska vai juridiska persona vai neatzīta apvienība, kas sniedz informācijas sabiedrības pakalpojumus, proti, 1986. gada 21. jūnija Likuma Nr. 317, kas grozīts ar 2017. gada 15. decembra Leģislatīvo dekrētu Nr. 223, 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētais pakalpojums;
 - d) “Video koplietošanas platformas pakalpojums” ir: pakalpojums, kā definēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. un 57. pantā, ja pakalpojuma galvenais mērķis, tā nošķiramā daļa vai būtiskā funkcionalitāte ir tādu programmu, lietotāju veidotu video vai abu nodrošināšana, kas adresēti plašai sabiedrībai un par kuriem video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējam nav redakcionālas atbildības, lai informētu, izklaidētu vai izglītotu, izmantojot elektronisko komunikāciju tīklus Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvas 2002/21/EK 2. panta a) punkta nozīmē, un kura organizāciju nosaka video koplietošanas platformas nodrošinātājs, tostarp ar automatizētiem līdzekļiem vai algoritmiem, jo īpaši parādot, atzīmējot un secinot;

- e) “Video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs” ir: fiziska vai juridiska persona, kas sniedz video koplietošanas platformas pakalpojumu;
- f) “Programma” ir: animētu attēlu sērija ar skaņu vai bez tās, izņemot tā sauktos *gif*, kas neatkarīgi no tā ilguma veido vienu elementu mediju pakalpojumu sniedzēja izveidotā grafikā vai katalogā, tostarp spēlfilmās, videoklipus, sporta pasākumus, situāciju komēdijas (sitcoms), dokumentālās filmas, bērnu raidījumus un oriģinālfilmās;
- g) “Lietotāja radīts video” ir: animētu attēlu sērija ar skaņu vai bez tās, kas veido vienu elementu neatkarīgi no tā ilguma, ko izveidojis lietotājs un augšupielādējis tas pats vai jebkurš cits lietotājs video koplietošanas platformā;
- h) “Audiovizuāls komercpaziņojums” ir: attēli ar skaņu vai bez tās, kas paredzēti, lai tieši vai netieši reklamētu tādas fiziskas vai juridiskas personas preces, pakalpojumus vai tēlu, kas iesaistīta saimnieciskā darbībā, tostarp, inter alia, televīzijas reklāmā, sponsorēšanā, televīzijas veicināšanā, televeikalā un produktu izvietojumā, kas ievietoti vai pievienoti lietotāja veidotā programmā vai video par samaksu vai citu atlīdzību, vai pašreklāmas nolūkos;
- i) “Patērētājs” ir: jebkura fiziska persona, kas darbojas nolūkos, kas nav tās komercdarbība, uzņēmējdarbība, amatniecība vai profesionālā darbība;
- j) “Lietotājs” ir: fiziska vai juridiska persona, kas video koplietošanas platformā augšupielādē TUSMA 3. panta 1. punkta g) un h) apakšpunktā minēto saturu, proti, fiziska persona, kurai saturs ir pieejams, izmantojot video koplietošanas platformu.
- k) “Ieguldītājs”: privātais klients vai privātais ieguldītājs saskaņā ar 1998. gada 24. februāra Likumdošanas dekrētu Nr. 58, ar ko nosaka konsolidēto likumu par finansēm, t. i., klients vai ieguldītājs, kas nav profesionāls klients vai profesionāls ieguldītājs;
- l) “Reģistrācijas vietas digitālo pakalpojumu koordinators” ir tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinators, kurā atrodas starpniecības pakalpojumu sniedzēja galvenā uzņēmējdarbības vieta vai kurā rezidē vai veic uzņēmējdarbību tā juridiskais pārstāvis;
- m) “Iestāde”: komunikāciju regulatīvā iestāde;
- n) “Kolektīvā struktūra”: iestādes Padome;

- o) “Direktorāts” un “direktors” ir: attiecīgi Iestādes Digitālo pakalpojumu direktorāts un direktors *pro-tempore* (pagaidu);
- p) “Birojs”: otrā līmeņa organizatoriskā vienība;
- q) “Valsts kompetentā iestāde”: tās dalībvalsts administratīvā iestāde vai digitālo pakalpojumu koordinators, kurā ir reģistrēts vai tiek uzskatīts, ka video koplietošanas platformas nodrošinātājs ir reģistrēts un kuras jurisdikcijā ir gadījumi, ko reglamentē šī regula;
- r) “Par tiesvedību atbildīgā persona” ir: vadītājs vai amatpersona, kas saskaņā ar Institūcijas organizācijas un darbības noteikumiem ir atbildīga par izmeklēšanas darbību veikšanu un jebkuru citu ar šajos noteikumos minēto kārtību saistītu pienākumu veikšanu;
- s) “Elektronisko sakaru tīkli” ir: tīkli, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 11. decembra Direktīvas (ES) 2018/1972 2. panta 1. punktā;
- t) “Sankciju regula” ir: A pielikums Lēmumam Nr. 410/14/CONS par “procesa noteikumiem attiecībā uz administratīviem sodiem un saistībām”, kurā jaunākie grozījumi izdarīti un papildināti ar Lēmumu Nr. 697/20/CONS;
- u) “AVMS direktīva” ir: Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 10. marta Direktīva 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 14. novembra Direktīvu (ES) 2018/1808.
- v) “DSA regula” vai arī “DSA”: Eiropas Parlamenta un Padomes 2022. gada 19. oktobra Regula (ES) 2022/2065 par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK (Digitālo pakalpojumu tiesību akts).
- w) “ERGA”: Eiropas Audiovizuālo mediju pakalpojumu regulatoru grupa, kas izveidota ar Eiropas Komisijas 2014. gada 3. februāra Lēmumu C(2014) 462.
- x) “Saprašanās memorands”: dokuments, ko ERGA pieņēma 2020. gada 3. decembrī ar mērķi izveidot satvaru sadarbībai un informācijas apmaiņai starp tās locekļiem, lai saskaņoti piemērotu AVMS direktīvu.
- y) “IMI sistēma”: iekšējā tirgus informācijas sistēma administratīvajai sadarbībai, kā minēts Regulā (ES) Nr. 1024/2012, ir sistēma, ko pašlaik izmanto paziņojumiem saskaņā ar E-komercijas direktīvas 3. pantu.

I NODAĻA **Piemērošanas joma**

2. pants

Vispārīgie principi

1. Neskarot TUSMA 41. panta 1., 2., 3., 4., 5. un 6. punkta noteikumus, šī regula reglamentē procedūru, ar kuru ar Iestādes rīkojumu ierobežo tādu programmu, lietotāju veidotu video un audiovizuālu komercpaziņojumu brīvu apriti, kurus pārraida video koplietošanas platforma, kuras piegādātājs ir reģistrēts citā dalībvalstī un kas adresēti Itālijas sabiedrībai, saskaņā ar 3. pantā noteiktajiem kritērijiem.

2. Iestāde veic 1. punktā minētos pasākumus, ja tie ir:

- a) vajadzīgi saistībā ar 4. pantā minētajiem mērķiem
kā arī
- b) samērīgi ar šiem mērķiem.

3. pants

Subjektīvi identifikācijas kritēriji

1. Lai noteiktu, vai programma, lietotāja radīts video vai audiovizuāls komercpaziņojums, ko pārraida pakalpojumu sniedzējs, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, ir adresēts Itālijas sabiedrībai, ir jābūt izpildītam vismaz vienam no šādiem kritērijiem:

- a) itāļu valodas dominējošais lietojums programmā, lietotāja veidotā video vai audiovizuālā komercpaziņojumā, kas jānovērtē saistībā ar itāļu zīmju valodas audio, subtitriem vai lietošanu;
- b) itāļu valodas izmantošana video koplietošanas platformas pakalpojumā, kas jānovērtē saistībā ar tekstuālo elementu klātbūtni itāļu valodā lietotāja saskarnē, kā arī daudzvalodu funkcijas, kas ietver itāļu valodu, pieejamība;
- c) izmantojot video koplietošanas platformas pakalpojumu vai programmu, lietotāju veidotu video vai komercpaziņojumu, ko sniedz ievērojams vidējais skaits viena mēneša lietotāju Itālijā, pamatojoties uz datiem, ko sniegušas struktūras, kurām ir visaugstākā visas atsaucēs nozares pārstāvība, arī ņemot vērā multivides konverģences procesus, kuru organizācija arī atbilst objektivitātes, autonomijas un neatkarības principiem;

- d) video koplietošanas platformas nodrošinātāja sasniegtie Itālijā gūtie ieņēmumi, pat ja tie ir uzskaitīti ārvalstīs reģistrētu uzņēmumu finanšu pārskatos.

4. pants

Iejaukšanās mērķis

1. Saskaņā ar TUSMA 41. panta 7. un 8. punktu programmu, lietotāju veidotu video un audiovizuālu komercpaziņojumu, ko pārraida ar 2. panta 1. punktā minēto video koplietošanas platformu, brīvu apriņķi ar Iestādes lēmumu var ierobežot šādiem mērķiem:

- a) nepilngadīgo aizsardzība pret saturu, kas var kaitēt viņu fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai saskaņā ar TUSMA 38. panta 1. punktu;
- b) cīņa pret kūdīšanu uz rasu, seksuālo, reliģisko vai etnisko naidu un pret cilvēka cieņas aizskaršanu;
- c) patērētāju, tostarp ieguldītāju, aizsardzība TUSMA nozīmē.

2. Piemērojot iepriekšējo punktu, Iestāde rīkojas šādi:

- a) nekavējoties un tieši saskaņā ar 7. panta 4. punkta pirmo teikumu, ja, beidzoties 5. pantā minētajai iepriekšējai izmeklēšanai, rodas steidzams jautājums *Likumdošanas dekrēta* 5. panta 4. punkta izpratnē saistībā ar tādu faktu vai apstākļu rašanos, kas rada nopietnu, nenovēršamu un neatgriezenisku lietotāju tiesību aizskārumu;
- b) saskaņā ar 10. pantā minēto procedūru saskaņā ar 7. panta 4. punkta otro teikumu gadījumos, kad nav steidzamības jautājuma iepriekšējā a) apakšpunkta nozīmē.

II NODAĻA

Noilguma pasākumu pieņemšanas procedūra

5. pants

Intervences pasākumi un pirmsizmeklēšanas darbības

- 1. Direktorāts ex officio vai pēc puses paziņojuma veic vajadzīgās pārbaudes, lai pārliecinātos par Itālijas sabiedrībai adresētā satura esamību, kas neatbilst 4. pantā noteiktajiem mērķiem.
- 2. Direktorāts apkopo visus nepieciešamos elementus, tostarp veicot pārbaudes, informācijas un dokumentu pieprasījumus, uzklauššanas un ziņojumus.
- 3. Lai veiktu uzraudzības darbību, direktorāts var izmantot Redakcionālās radio apraides grupas atbalstu, kas ir daļa no Finanšu policijas speciālās vienības preču un

dienestu un Pasta policijas nodaļas un Valsts policijas Komunikācijas saskaņā ar saprašanās memorandiem, kas parakstīti ar Iestādi.

4. Pirmsizmeklēšanas pārbaudes darbību, izņemot īpašas un pamatotas prasības, pabeidz 5 dienu laikā no brīža, kad direktorāts ir ieguvis oficiālu informāciju par faktiem.

6. pants

Ziņošana iestādei

1. Ikviens var ziņot iestādei par tādu programmu, lietotāju veidotu video un audiovizuālu komercpaziņojumu izplatīšanu, ko pārraida ar 2. panta 1. punktā minēto video koplietošanas platformu, ja tā uzskata, ka saturs ir pretrunā 4. pantā norādītajiem mērķiem.
2. Šā panta 1. punktā minēto pieprasījumu saskaņā ar nepieņemamības sodu nosūta, pilnībā izmantojot un aizpildot iestādes tīmekļa vietnē pieejamo paraugu, jo īpaši norādot:
 - a) ziņojošās personas dati: personas vārds, uzvārds un dzīvesvieta, vai nosaukums, juridiskais pārstāvis un juridiskā adrese;
 - b) attiecīgās video koplietošanas platformas pakalpojumu sniedzējs;
 - c) saturs, kas saskaņā ar šo regulu tiek uzskatīts par nelikumīgu, nodrošinot visus būtiskos elementus tā nepārprotamai identificēšanai un, ja iespējams, persona, kas to augšupielādējusi video koplietošanas platformā;
 - d) jebkādi turpmāki funkcionējoši elementi paziņotās rīcības novērtēšanai, visu to ziņojumu kopijas, kas jau nosūtīti video koplietošanas pakalpojumu sniedzējam, un to iznākumi, kā arī jebkādas to savstarpējās sarakstes kopijas;
 - e) iemesli, kas pamato pieprasījumu, un intereses, ko uzskata par aizskartām, izplatot saturu;
3. Ja ziņojumā nav 2. punktā minēto elementu, direktorāts, īstenojot savas pilnvaras, jebkurā gadījumā var uzsākt izmeklēšanu, ja, pamatojoties uz saņemto dokumentu kopsavilkumu, šķiet, ka ir izpildīti 9. pantā minētā pasākuma pieņemšanas nosacījumi.
4. Tiesvedību Iestādē nedrīkst veikt, ja tiesvedība Tiesu iestādē tiek izskatīta par to pašu priekšmetu.
5. Saņemtos ziņojumus var grupēt saistībā ar priekšmetu, skartajām interesēm vai attiecīgo platformu, un tos var izskatīt kopīgi. Šādā gadījumā 5. panta 4. punktā minētais termiņš sākas no pēdējā ziņojuma saņemšanas dienas.

7. pants

Pirmsizmeklēšanas darbības rezultāti

1. Direktorāts 5. panta 4. punktā minētajā termiņā paredz tādu pieteikumu administratīvu slēgšanu, kas ir:
 - a) nepieņemams, pamatojoties uz neatbilstību 6. panta 2. punktā noteiktajām prasībām vai būtiskas informācijas trūkumu;
 - b) nepieņemams saskaņā ar 6. panta 4. punktu vai iespējamā pārkāpuma izbeigšanai;
 - c) nepieņemami, jo tie neietilpst šīs regulas piemērošanas jomā;
 - d) acīmredzami nepamatots, jo acīmredzami trūkst faktisko un tiesisko priekšnoteikumu, kas varētu būt pārkāpums, tostarp attiecībā uz Iestādes pilnvarām.
2. Direktorāts informē pieteikuma iesniedzēju par pieteikumiem, kas iesniegti saskaņā ar 1. punkta a), b), c) un d) apakšpunktu.
3. Ik pēc trim mēnešiem direktorāts informē kolektīvo struktūru par uzsākto vai slēgto procedūru.
4. Direktors, saņemot kompetentā biroja priekšlikumu, kurā ietverta precīza faktu rekonstrukcija un novērtējums par steidzamību 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, izņemot gadījumus, kas paredzēti 1. punktā, 5. panta 4. punktā minētajā termiņā uzsāk tiesvedību saskaņā ar 8. panta 1. punktu. Ja direktors neuzskata, ka ir steidzams jautājums 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, un ar nosacījumu, ka viņš nedod rīkojumu arhivēt saskaņā ar 1. punktu, tas pats direktors tajā pašā termiņā, kas norādīts 5. panta 4. punktā, nosūta pirmsizmeklēšanas darbības rezultātus kolektīvajai institūcijai, lai pieņemtu turpmākos lēmumus, kas minēti 10. panta 1. punktā.

8. pants

Izmeklēšanas procedūra direkcijā

1. Direktorāts paziņo par procedūras sākšanu video koplietošanas platformas nodrošinātājam Itālijas kontaktpunktā, kas norādīts arī saskaņā ar DSA regulas 12. pantu, vai savā juridiskajā adresē. Procedūru pabeidz 15 dienu laikā pēc paziņošanas, izņemot apturēšanu, kas nepārsniedz 15 dienas, lai veiktu īpašu un pamatotu padziļinātu izmeklēšanu.
2. Sākotnējā paziņojumā ietver programmas, lietotāja radītu video vai audiovizuālu komerciālu paziņojumu, kas, iespējams, ir pretrunā 4. pantā minētajām interesēm un mērķiem, kopsavilkumu par faktiem un veiktās izmeklēšanas rezultātiem, norādi par

kompetento biroju un personu, kas ir atbildīga par procesu, kā arī termiņu iebildumu rakstu iesniegšanai un procesa pabeigšanai, sākot no paziņojuma.

3. Ar tādu pašu paziņojumu, kas minēts 1. punktā, Direktorāts informē video koplietošanas platformas nodrošinātāju, ka viņš/viņa var spontāni izpildīt pieprasījumu 5 dienu laikā no paziņojuma par ierosināšanu, informējot Direktorātu, kurš dod rīkojumu par administratīvo slēgšanas procesu.
4. Izņemot 3. punktā minēto spontānu pielāgošanu, direktorāts pēc izmeklēšanas rezultātiem nosūta dokumentus kolektīvajai struktūrai, iesniedzot priekšlikumu par TUSMA 41. panta 7. punktā minēto pasākumu iesniegšanu vai pieņemšanu.
5. Ja tiesvedības laikā prasītājs vēršas pie tiesu iestādes tādā pašā situācijā, viņš par to nekavējoties informē direktorātu. Šādā gadījumā direktors nodrošina pieteikuma iesniegšanu, izmantojot administratīvus līdzekļus.

9. pants

Galīgie mēri

1. Kolektīvā struktūra izbeidz tiesvedību, ja tā uzskata, ka nav izpildīti 2. panta 2. punktā paredzētie nosacījumi.
2. Ja ir izpildīti 2. panta 2. punktā izklāstītie nosacījumi, kolektīvā struktūra uzdod video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējam veikt visus pasākumus, tostarp izņemšanu, kas liegtu Itālijas sabiedrībai piekļūt saturam, kuru uzskata par neatbilstošu 4. pantā noteiktajiem mērķiem.
3. Rīkojumā, kas minēts 2. punktā, ietver skaidru informāciju, kas ļauj video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējam identificēt un atrast attiecīgo nelikumīgo saturu, piemēram, vienu vai vairākus precīzus URL un, ja nepieciešams, papildu informāciju saskaņā ar DPA 9. panta 2. punkta a) apakšpunkta iv) punkta noteikumiem, un to nosūta saskaņā ar DPA 9. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajām norādēm.
4. Rīkojums ir jāizpilda nekavējoties un jebkurā gadījumā 3 dienu laikā pēc paziņošanas.
5. Par 2. punktā minētajiem pasākumiem steidzami un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 3 dienas pēc paziņošanas paziņo Eiropas Komisijai un kompetentajai administratīvajai iestādei dalībvalstī, kurā piegādātājs veic uzņēmējdarbību vai tiek uzskatīts, ka tas veic uzņēmējdarbību, kā arī par steidzamiem jautājumiem, kā arī visiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem saskaņā ar DSA 9. panta 4. punktu.

III NODAĻA

Ziņošanas procedūra valsts kompetentajai iestādei

10. pants

Ziņošana valsts kompetentajai iestādei

1. Kolektīvā padome, izskatot dokumentus un novērtējot ziņojumu, kas iesniegts saskaņā ar 7. panta 4. punkta otro teikumu, ja vien tā neuzskata, ka ir izpildīti nosacījumi arhivēšanai vai steidzamības gadījumā procedūras uzsākšanai, saskaņā ar 8. pantu uzdod nekavējoties nosūtīt dokumentus valsts kompetentajai iestādei tajā dalībvalstī, kurā piegādātājs ir reģistrēts vai tiek uzskatīts par reģistrētu, aktivizējot attiecīgās sadarbības procedūras starp dalībvalstīm, izmantojot IMI sistēmu, kā arī izmantojot attiecīgās saprašanās memoranda norādes.
2. Ja 7 dienu laikā pēc 1. punktā minēto dokumentu nosūtīšanas vai citā termiņā, kas paredzēts attiecīgajās sadarbības procedūrās, no valsts kompetentās iestādes nav saņemts paziņojums, direktorāts informē kolektīvo struktūru un liek sākt procedūru saskaņā ar 8. pantu.
3. Gadījumā, ja valsts kompetentā iestāde ir pārsūtījusi pieņemto pasākumu 2. punktā minētajā termiņā, Direktorāts izvērtē tā piemērotību un sastāda īpašu ziņojumu, ko septiņu dienu laikā nosūta kolektīvajai padomei, kura apstiprina vai dod rīkojumu procedūras uzsākšanu, kuras gala aktu, ja tas sastāv no rīkojuma 9. panta 2. punkta nozīmē, pirms pieņemšanas ar IMI sistēmas starpniecību paziņo Eiropas Komisijai un valsts kompetentajai iestādei.

II DAĻA

Nobeiguma noteikumi

11. pants

Termiņi

1. Aprēķinot šajā regulā minētos termiņus, ņem vērā tikai darba dienas.
2. Ja ir nepieciešams pieprasīt informāciju, termiņus aptur no dienas, kad stājas spēkā ienākošais protokols, un jebkurā gadījumā uz laiku, kas nepārsniedz desmit dienas.

12. pants

Nosūtīšanas noteikumi

AUTORITÀ PER LE *REGOLAZIONI*
GARANZIE NELLE
AGCOM COMUNICAZIONI

1. Uz tiem, kas nav skaidri paredzēti šajos noteikumos, attiecas Sankciju regula.
2. Netiek skartas citu digitālo pakalpojumu koordinātoru pilnvaras pieņemt rīkojumus saskaņā ar DPA regulas 9. panta 4. punktu.

13. pants

Pārskatīšanas klauzula

1. Iestāde patur tiesības pārskatīt šo regulu divu gadu laikā pēc tās stāšanās spēkā, ņemot vērā piemērošanas pieredzi.